

een relatie onderhouden had. Als gevolg daarvan was een zoon geboren waaraan de moeder de naam Henry gaf. Op een gegeven moment verbrak de moeder de relatie met de prins en reisde naar België. Hij verzocht toen gezant van Vredenburg, haar namens hem te benaderen. De gezant slaagde daarin maar kwam zelf, aldus weer van 't Sant, zo onder haar bekoring dat ook hij een relatie met haar aanging. In tegenstelling tot prins Hendrik was de gezant welgesteld – men moet wel aannemen dat hij het was die aan 'Elisabeth le Roi' maandelijks betalingen deed. Daaruit vloeide voort dat zij, toen de gezant op 3 december '27 overleed, haar, naar wij aannemen, enige bron van inkomsten verloor. Van 't Sant kende haar en was ook van het bestaan van Henry op de hoogte. Gold dat laatste ook voor de koningin? Dat weten wij niet, maar het lijkt ons waarschijnlijk dat van 't Sant zijn vereerde gebiedster in dat opzicht heeft willen sparen; ook jegens haar betrachtte hij steeds een zo groot mogelijke discretie.

'Elisabeth le Roi' vervoegde zich onmiddellijk na het overlijden van de gezant bij van 't Sant en zei hem dat zij, als hij er niet zorg voor droeg dat de familie van Vredenburg met f 40 000 over de brug kwam, schandaal zou maken in die voege dat zij, met Henry aan de hand, bij de begrafenis van de gezant aanwezig zou zijn om er haar relatie met deze bekend te maken. Voor van 't Sant stond vast dat dan onvermijdelijk ook haar relatie met prins Hendrik zou uitkomen. Hij zag geen andere uitweg dan onmiddellijk contact op te nemen met de broer van de overleden gezant, jhr. Jan van Vredenburg, jegens wie hij, de betrokkenheid van prins Hendrik verzwijgend, van het dreigement van 'Elisabeth le Roi' vertelde. Jhr. Jan van Vredenburg wendde zich tot de enige zoon (tegelijk het enige kind) van de overleden gezant, de twee-en-twintigjarige jhr. mr. Henri van Vredenburg (dezelfde die zich in '40 zo voor de vluchtelingen in Frankrijk en Spanje zou inspinnen), en zei hem: 'Er is iets met je vader gebeurd waar je niet naar vragen moet, maar wij moeten nog vóór zijn begrafenis f 40 000 geven.'¹ Henri van Vredenburg keurde dat goed, en zijn oom Jan en een Haagse inspecteur van politie vergezelden vervolgens op 10 december van 't Sant toen deze naar Brussel reisde om, zo had hij gezegd, 'Elisabeth le Roi' de door haar geëiste f 40 000 te overhandigen. Wat was natuurlijker geweest dan dat Jan van Vredenburg bij de overhandiging van dat hoge bedrag² aanwezig zou zijn? Maar dat wilde van 't Sant tot elke prijs voorkomen; sterker nog: 'Elisabeth le Roi' moest niet alleen onbekend blijven maar ook met maximale spoed samen met haar zontje uit Europa verdwijnen en dan op zulk een wijze dat geen opsporingsambtenaar en geen nieuwsgierige

¹ H. van Vredenburg, 24 mei 1973. ² Huidige waarde (1979): ca. f 400 000.